

[Baunsgaard.]

forslagets enkeltheder teknisk betonede, og jeg skal ikke komme nærmere ind på ret mange af dem her; den betænkning, der er afgivet af det udvalg, der blev nedsat i 1952, synes at bekræfte, at der har været gjort et godt arbejde i udvalget.

Den væsentligste ændring er at finde i lovforslagets § 68 angående anbringelse af midler i forsikringsfonden. Jeg vil gerne give udtryk for min absolutte tilfredshed med, at man nu er kommet ind på reglen om en forholdsvis fri dispositionsret på indtil 15 pct.

Jeg erkender, at det som anført i udvalgets betænkning er rigtigt, at aktiemarkedet er relativt lille, og at interessen tilsyneladende ikke hidtil har været overvældende, men jeg vil føje til, at vi skulle da meget gerne få et langt større marked i forbindelse med den nødvendige udvikling af industrien. Man kan i den forbindelse godt tænke på, at produktionsstigningen i industrien var for lille også i 1957, og det kunne i øvrigt nok give anledning til nogle mere filosofiske økonomiske betragtninger, men jeg skal lade dem ligge, da dette lovforslag imødekommer det, som jeg finder påkrævet.

Jeg er tilfreds med de 15 pct., man her giver tilladelse til under forskellige former at anbringe i erhvervslivet; der er nævnt aktier, og det vil vel nok blive her, den største interesse samler sig, men der kan også tænkes andre placeringer, såsom udlån til andelsselskaber og andet. Jeg er tilfreds med dette og bedømmer det således, at man i hvert tilfælde ikke er kommet for tidligt med denne ændring. Jeg må her sige, at aktier er i almindelighed ikke så risikobetonede, som det sædvanligt er antaget.

Hvad angår spørgsmålet om udvidelse af anbringelsesretten, er jeg enig i den linje, der er lagt an med hensyn til udlån af midler mod pant i fast ejendom. Det er dog et spørgsmål, om man ikke her har været i overkanten af det nødvendige med hensyn til forsigtighed, når man anfører to tredjedele af vurderingssummen som grænse. Jeg tror, der har været og er meget berettiget i anklagerne mod kredit- og hypotekforeningerne for ikke at følge med tiden. Hvis forsikringssselskabernes midler her skal kunne øve en indsats, ja, så vil

det formentlig ske, enten ved at de træder ind efter en kreditforeningsprioritet, eller ved at man samlet vil kunne yde væsentligt mere i lån, og der er jo ikke megen risiko forbundet med den form for byggeri, som lovforslaget her tager sigte på. Jeg tror derfor, vi i udvalget alligevel skulle overveje, om man dog ikke kunne gå lidt højere op med grænsen end de nævnte to tredjedele.

Endelig vil jeg gerne sige lidt om de udenlandske forsikringsselskaber. Jeg er absolut tilfreds med, at man her opretholder Danmarks hidtidige stilling som et af de lande, der er mest liberalt over for udenlandske forsikringsselskaber. Jeg er enig med ministeren i, at enkeltheder bedst kan drøftes i udvalget, men måske er det et spørgsmål, om det er helt berettiget at opretholde korrespondentvirksomheden for udenlandske selskaber, det vil i denne forbindelse sige Lloyd. Det er muligt, det er det, men det er alligevel nok en af de ting, man skal overveje i udvalget; f. eks. om man ikke her skal nøjes med en bestemmelse om en overgangsordning.

Hvad angår det andet lovforslag, forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser, må jeg med det samme sige, som jeg sagde om det første forslag, at jeg er særdeles tilfreds med, at den højtærede ministers optimisme har sejret også her, så der gives mulighed for friere anbringelse af 15 pct. af de midler, der skal tjene til dækning af en pensionskasses forpligtelser. Det forekommer mig, at selv om der er meget rigtigt i de fremførte argumenter imod den frie stilling, er alligevel argumenterne for den frie stilling de mest tungtvejende, og jeg er derfor særdeles tilfreds med forslaget. Den fornødne sikkerhed er vel nok det væsentligste, men det tager man også rimeligt og fuldt hensyn til. Der er skabt sikkerhed imod eventuelt magtmisbrug fra virksomhedernes side over for pensionskasserne.

Selvfølgelig er sikkerheden for pensionskasserne det vigtigste, men man skal jo også se på bestræbelserne for at skabe lidt mere værdifasthed. Man må, synes jeg, holde fast ved, at denne form for opsparing ligesom al anden opsparing har to formål: dels at virke forbrugsbegrænsende, når det er påkrævet, dels at skabe den fornødne kapital til aktiv indsats i erhvervslivet,